

Na 75 jaar vrijheid

Ieder jaar herdenken en vieren we op 4 en 5 mei. Tijdens de Nationale Herdenking op 4 mei herdenken wij allen – burgers en militairen – die in het Koninkrijk der Nederlanden of waar ook ter wereld zijn omgekomen of vermoord sinds het uitbreken van de Tweede Wereldoorlog, in oorlogssituaties en bij vredesoperaties.

Zij hebben met hun leven betaald door de onderdrukking of om die omver te werpen. De bevrijders hebben op die manier de weg naar vrijheid voorbereid. Op 5 mei vieren we die vrijheid.

In onze wijk wordt de jaarlijkse dodenherdenking sinds 4 mei 1946 gehouden bij de herdenkingsboom. De wijkvereniging hecht eraan om jaarlijks stil te staan bij dit moment en bij de oorlogsslachtoffers uit onze wijk.

Ook dit jaar staan we vanuit de wijkvereniging stil bij 4 mei, al is dat vanwege de coronamaatregelen voor de tweede maal anders dan de traditionele herdenking aan de Zeemanlaan. We leggen een krans bij de herdenkingsboom, maar helaas weer zonder aanwezigheid van buurtbewoners.

Het einde van de tweede wereld oorlog luidde voor ons in Nederland een periode van vrede en vrijheid in. Vorig jaar was dat 75 jaar! De vrijheid was weliswaar niet voor iedereen even groot, maar vergeleken met bijvoorbeeld landen in het Oostblok was de vrijheid hier toch als een zegen te beschouwen.

Het thema van 4 en 5 mei is dit jaar: Na 75 jaar vrijheid. Dit is een jaar waarin we de balans opmaken: waar staan we nu? Hoe vrij zijn we in 2021?

Vanaf maart 2020 hebben we kunnen ervaren wat inperking van de vrijheid inhoudt. De maatregelen tegen Covid-19, de lock-downs en vooral de avondklok werden door velen geduid als inperking op onze vrijheid. Maatregelen die waren en zijn bedoeld om ons, samen met vaccinaties, uiteindelijk weer meer vrijheid te verschaffen. En die niet te vergelijken zijn met de oorlogsjaren, maar die wel laten voelen wat het is om ingekaderd te zijn, beperkt in je bewegingsvrijheid.

Die regels gelden voor ons allemaal, en het eind is in zicht. Dat geldt niet voor mensen die opeens onterecht zijn aangewezen als fraudeur, en op die manier hun leven al jaren niet in vrijheid kunnen leiden omdat ze in de schulden zitten. Of voor kinderen die in ons welvarende land in armoede leven, zonder dat ze daar iets aan kunnen doen. Of voor leden van de lhtbi+ gemeenschap, of als je een kleur hebt of een mening over zwarte piet of slavenhandel.

Zo bezien is 'onze' vrijheid niet van ons allemaal en ook niet vanzelfsprekend.

Laten we waar we kunnen proberen elkaar de ruimte en vrijheid te gunnen.

Han van Overbeeke, voorzitter wijkvereniging Professoren- Burgemeesterswijk